

Akce v přední linii

Program potravinové pomoci Nadace Světového fondu dětí (NSFD) pomáhá vnitřně vysídleným lidem v Jižním Súdánu, kteří žijí na hřbitově

Pomoc potřebným dětem ve světě

Nadace Světového fondu dětí rozdává potraviny a zajišťuje lékařskou pomoc dětem a rodinám, které přišly o střechu nad hlavou a přežívají v provizorních osadách po celém Jižním Súdánu včetně hlavního města Džuby. Na obezděném hřbitově Konyo Konyo v Džubě, který je nyní domovem přibližně pěti tisíc lidí živořících mezi hroby, distribuovaly týmy NSFD fazole, kukuřičnou mouku a další základní potraviny.

„Případ šestiměsíčního miminka Lodule Laku dokládá celkovou závažnost utrpení, hladu a nemocnosti lidí snažících se přežít zde na hřbitově a v dalších nevyhovujících táborech, jako je tento. Tyto osady jsou plné rodin a dětí, které utekly ze svých vesnic před válkou,“ uvedl Johan Claassen, koordinátor v Jižním Súdánu. Během rozdávání potravin na hřbitově se tým setkal s Keji, matkou, jejíž malý syn byl silně podvyživený a dehydrovaný. Claassen vyjádřil obavy, že dítě dlouho nepřežije bez urychleného lékařského zásahu.

Keji plakala a byla plná úzkosti. Řekla, že ví, jak vážně je syn nemocen, a bojí se, že umírá, ale stejně jako ostatní na hřbitově nemá žádné peníze na potraviny ani lékařskou pomoc. Terénní tým ihned přijel s léky a infuzním roztokem pro dítě. *„Žíly dítěte byly tak svraštělé, že bylo téměř nemožné nalézt na jeho paži vyhublé na kost použitelnou žílu,“* uvedl Claassen.

Podle sdělení Albina Alwina, jihosúdánského studenta medicíny, který pracuje s týmem NSFD v Jižním Súdánu, byl malý Lodule po náležité hydrataci odvezen do dětské nemocnice Al Sabbah, kde setrval v dvoutýdenní péči.

Lodule před a po

„Děkujeme těm, kteří pamatovali na naše utrpení, a prosíme Boha, aby jim žehnal.“

„Obrovský dík dárcům Nadace Světového fondu dětí za záchranu Loduleho života,“ dodává Alwin. „Zde v Jižním Súdánu je v takovém stavu mnoho dětí, z nichž některé umírají. Pomoc dětem, jako je Lodule, není promarněna.“

Jeden muž, který dostal na hřbitově potraviny, prohlásil, že připraví kaši a jeho děti ji snědí s fazolemi. Vyprávěl, že když přišli žít na hřbitově, zemřela mu žena, a tak ji pochoval v hlíně mezi jiné hroby.

Těhotná žena se čtyřmi malými dětmi děkovala za to, že dostala kukuřici a fazole. Uvedla, že pro jejího manžela nebyla v Džubě žádná práce ani zaměstnání a že tyto základní potraviny pomohou její rodině přežít.

Alwin popsal podmínky na hřbitově jako „*naprostou hrůzu*“ a svěřil se, že se obává o zdraví lidí, kteří přežívají obletování mouchami a jsou ohroženi nemocí v důsledku nuzných podmínek, například zde nejsou žádné toalety, čistá pitná voda ani dostatečná strava. Podle jeho slov trpí tito lidé kromě podvýživy běžně také záněty plic, průjmý, malárií a břišním tyfem. Někteří si na hřbitově zbudovali přístřešky z kusů celtoviny, zbytků vyhozených plastů a kovových dílů, kdežto jiní spí pod širým nebem bez stanu, přikrývek či moskytiér.

Hřbitov leží poblíž největšího městského smetiště, kam se svázejí odpady z místního trhu. Rodiny žijící na hřbitově tyto odpady prohrabávají a hledají jakékoli zbytky potravin. Takové jídlo je zkažené a znečištěné, je to však jejich jediný zdroj přežití. Ženy a děti prohledávají odpady také proto, aby našly něco, co by mohly prodat za jídlo.

„Děkujeme těm, kteří pamatovali na naše utrpení, a prosíme Boha, aby jim žehnal,“ prohlásil jeden vůdce skupiny asi 120 domácností, které žijí v jedné části hřbitova. V jejich skupině žije kolem dvaceti sirotků.

Odhadem dva miliony lidí v Jižním Súdánu byly v důsledku násilí a války vyhnány ze svých vesnic a měst a zůstávají vnitřně vysídleni a přežívají v osadách, jako je tento hřbitov v Džubě. ■

www.nsfd-cz.org